

Sånger och Säger.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Om kvinnans Skapelse kan ja aldrig hört
annat än det ja hört i Lillan om hur
Adams äpplet uppstam kan sätta det ju
i haten och du ryms det än på de flesta
herrar om menstruationen ja den kan
du fått till straff för sin olydnad både
den och skägget du skulle ju ha det som
en vederhödda som skulle följa den
alla tiden men barnen mått ju ta ja
skägget samtimmer kan ju inte skära
knävar och det var nog inte lätt när de hade
stunknisan och så kan du ju inte hålla
skäften så länge så de kunde saka
rej de fick ta ja ritt i den andra änden
men det tiger du med om de någon gång
nämner det till varandra så säger de

min rening men manfalken säger om
den att de har månads galoppet (dette
dette är samma historier från Slättby
som ja hörd i min barndom) hur de
fick elden den har vi ju fått en älskan
även tradd de gamla Blekingarna en
varje gång älskan slog nu så slog hon
igen ett trätt en granne till mig Helmy
hon var mycket rädd för älskan så hon
kom in så snart hon hörd den och en
gång hon slog nu så ^{hon var} rädd för ~~den~~ bunka
och hon hat ett trätt, om Eva's barn
vet ja inte mer än ja lär om Cain
och Abel förer nämns ju att drif för en
länger fram i tiden om Adam ~~hade~~
hade hustru för Eva det skan man
vet inte ho men Eva var ju så
2 svartjukt så hon kunde inte se mer

om knätlanna förcin hon räknat om
Adam hadda alla rummen knes så
det inte fattades mer än det som gäst
ät till henne. Hundren skall ha fått
rätt utseende av att när Frälsare en
gång skulle äta en flundra då åt han
på ena ridan ren kartade han den i
havet och då fick hon till igen och så
fler ren ana vits på ena ridan den
historien är från en fiskare i Karlskrona
om stads Ark har jag inga andra
historier än samman på fiskarna jöng
förr i världen stads gubben stads beak en
heder man när han gick ut arken
planterade han i säcken att roten
var med i arken det kan jag inte
tänka och alltså har jag hört någon
tala om några historier om det

ACC. N:R M. 11974:4.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

4
När det traddes det allmänt att man råkade
ut för något när någon blev sjuk och
så ut till vatten var väldigt farligt
Tänk om du skulle vatten och kunde då
hållas även när det inte så mycket
om det traddes mer att man skulle stå på
den och när hade de sina matlagningar
men i det skulle utföras i borden så
det fick barn inte veta några direkt
ciffer ut ja inte om man kan tala
om en hustru hustru och hennes
han talat om att hennes far en lantbrukare
till och grev han blev så sjuk en gång
och det traddes ²⁰⁰berämt att ett fullt
stätt på han och tog en sjuk och hade
sänder sina bryter och det jämför lite
och det kan inte vara mer än riska 50 år.

an de lärte bort Tannärts mins ja näs
den gubben ja nämde bland öframma
en gång som de kallade jorden som
lärte hert även omhelt och för förtade han
det med en speta i ett träd det trädets
som att trädets visnade men att det skulle
vara ett ränkult träd tror ja inte.
någon riktig öfvertrulla vet ja inte om
men en bäck som ran mot norren
vet ja de gick att trätta rej i det skulle
mårt för utslag och alla hudsjukdomar
merit välgörande skulle den vara Späntens-
dagarna till om de cyrade något och redan
någon tag det han fick fört den pågö
och sju andra näre det var när öfver
och var så rädda för utlägg den rätta
kunden vi kallar den kallade de gamla
den enda elden och hur de kallade den

råf jag ej till det gällde min eller hon
 när rätt så dämp med feber och hon bad
 min Farmer att hon skulle bota henne
 men hon nekade blott min Farmer
 hon hade så stark Guds tro så hon trodde
 inget på varken växter eller träar men
 då såände bud till en gammal som kom
 och ändå elden skulle bota med eld
 eller skulle ritta på en låg gräs och
 ren tag de glädd i ett fat och så stes
 hon bakom eller och rittade denna glädd
 och då sågade eller var dräftar du för
 ja dräftar bort den enda elden järn
 det var bra och det upprepades tre
 gånger och om några dagar var hon bota
 (Rätt hon gjord vis varit ändå) och
 hade mycket vidskupelse för sig och det
 6 är nu all näst och jämt om det är slut än

ACC. N:R M. 11974:7.

när ett barn var föt till gäddor det räddades
att vara förtig till då ratts stäl öron alla
döras och räddat var det att hålla eld jämt
i pipen så inte tratten kunde komma ner
igenom pipan och släcka gick på inga
biten av utan en nattlampa märke
brinna till barnet var därt i badkaret
la man ett gjäddande teat och en stags
det något ans under tak när en det
skulle bli barnet så var det mycket som
iacktagas om det skulle bli något med
barnet så stackars gudarna han fick i
regul skuld för det mesta arfsindas tro
ja inte de tänkte på utan det var ju re
en gudarna han skulle vara att han
had väl inte spän rej' turen det om det
var fel på barnet så den dagen de
har ett barn var det mycket som inte fick

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

stäl över alla
döras

elden

gasol

badkaret

glämmas pångas och nägot Gudsera det
skulle tappas nu i svepen så skulle det
jättra dem att bli rättbärgade och bra
personer innan de lämnade hemmet
skulle Gudmadren falla nu på knä
och bida fader vår så fick de lära att lära
så skulle hon bita i spirellhåller så
fick de bra tänder och blev starka när
de renkom tur. Prärten och dapt skulle
spe så skulle så skulle hon lära efter
och att skulle gå rapp och lodigt så blev
det tag i barnet och int fick hon karta
natten hela dan då blev det rängvåtar
och när de renkom hem så las barnet
supp på den bästa plats som fanns i hem-
met en stund det skulle väl renjättra
dem att komma upp rej i linet och
blev det ren i alla fan cåringa ja då

hade jag inte gudmor skött rej eller var
ändå värre var traller ändå varit
framme' det var ju många som fick
Engelka gick an det kallades skerman
och då var det att höja bota på dem
och då gick till slotta karinga eller gudmor
det sågsarte hat med det i fan men tradd
det traller med i yulet var som man
kunde komma ut några frö från kyrk-
slacken det var något som traller
skrydde fick bli därmeda det såg an
de rej i väg ditto har ju någon liten
mening med rej men när de tag jord
på kyrkogården eller försäble på blad
an en avsättad det har ju värre än
fatta' 1907 talade en gammal fru Åberg
på Lerrebro om att i hennes ungdom då
hade en vänsinna till henne blivit

Ordinerad att gå till Hennesmajors
kyrkogård och be om att jord till sin
hon mätte gå själv och det skulle vara
jämt emellan mig och medan när det var
så mycket och så var hon i vanliga fall
illa mörkrädd hon hade en och half
mil att gå men hon gjorde det och det hjälpte
(det var väl tron och moderskärleken som
gick i utlösnings) då ja var barn
och sat i baks stuga och björnade på alla
gubbar då min jagde talade så ofta då
som gamla finna krigen att alla som
hade skapat rej en benhit ou minnisko-
ten på en kyrkogård de hade bet att
få låna det det kom hem lera och de
mätte hem med benet så det bet inte
nägra beten på dem; på frågan om
stenar skulle det finnas en andra idan

Sluggäanden som kallas doparkam dit
troos av en dit gamla att de förra
kristna på denna traktens blivits döpta
och den ser ut som den vore urhåll-
kad urhållningen skall ha formen
av ett trätöfat att det varit offerkar-
ja inte hört i Ormerhaga än en gård
som heter lunden dit troos att de varit
en offerlund så hade vi i allmänhet
när man går förbi blintaberg så är
martyrda den är en granlund kallad
martyrds lund där troos ja är gamla
anor men dit är ingen som intressat
rej för sådant åtminstone inte här.

Sloumantorp den 30-10-1971

Lida Klarin

Kunga Sägner.

Gustav Wara bodde en gång på
Kronobergs Slott utan för Wäljö och då
väl räknt och då skulle han närvarat
så han följde sitt folk ut bena Wäljöningen
och att han måtte ut ryttaren i adonis
int. bara till handt väskan utan även
till konets damer. här går en sägen att
han hade på Hovmestarens Herrgård
eller som det kallas Säteriet somliga tror
att han ägt Säteriet andra att han varit
gäst där här finns i alla fall trästaten som
bär hans namn ett hus Wara torp och
ett Wara tra men en annan sak litajja
mer på en gammal ek kallas för
Gustav Waras ek den är ihäng rästat
Stamrum i den att det går att sitta drinna

Även tros det att Dacke vistade här fast då
han kan väl vistat i skogen här finns en
underjordisk gratta kallad Tjunahallen
det tros att han legat dolda där och hans
känner berättat till han mat om nästana
grattan har så liten öppning att nästan jämt
en skolpojke kan krypa rej ner när
man ren rätter en embuska i i hålet
rym ingenting det tros att Dacke har
dolt rej på så sätt (det kan ju vara andra
vanliga tjunar som gått rej där eller haft
med sig med tjungar det är mer troligt.
På den 11 han bråkade ju klä ut rej i en
grå kappa och blakhatt en gång hade
han gått in sådan på en Gästgivarväg
och klä ut en grön mössa och ut glas mjölk
då kom du en rydligt tjack. Kronfogde
och han presenterade rej för värdin och så

berättade han en fin middag och kräfte
rej värre och denna gråkappan han gjorde
rej i ena ringen på och då sa han till
man fråga om kronfogden är uti tjäms-
ärende nej sa han ja skan du en bad-
ort och spinna an mig en marra ister ifan
det skulle intressera en såd an den trasken
och trasken han gick och kronfogden
ruste på sitt då han festat som mer när
han kom fram stod der en Länsmann
med orden att den kronfogden skulle till
till en ankars medjö och ställa en vin
tid det var orden från Thungeren för han
trodde att det skulle gå lika bra att spinna
om rej istället ^{der} som på en badort. denna hista-
rien är berättad om Färgen i Fabrikören
Sven Wettemark i Ullareda antagligen
1895 han var kronfogde Sen från Lönköping.

Da Karl den XII med sitt krigsfolk togade
mot Sverige övernattade han en gång en
Prästgård. Från i koret rent försarade
sig över var han såg sliten ut och hon
håddade så gadt och fint hon kunde och
hon tyckte han kunde beröna en ren
skjorta men vågade inte säga något
utan lå den på sängen när de ren på
morgonen skulle in och höra hur det
stod till då såg kungen på blanda
gubben med ett kedtra under kinnan det
om kungens tummagärar, det talades det så
mycket om i min herndam men man
skulle ricka på tummen så inte möret
blev fast på den ja de gamla de kunde
berätta om så det slut med sådant
om de gamla trätäljiga och Skätekungen
min gå ingenläng ja ha gtt om det när.

att Kristian Lyran murade in sin
 datter levande dit han ja inb hiet men
 väl att från fraktade Dynecka i en
 kista ^{engelska} och kyrka hit ja inget om men
 att Danekarna använde ett hundra gamla
 kyrka till stann dit skall vara senning
 och 1825- eller 6 renade di upp än det
 di än i dag bruka vattna sina härtar
 och då hittade di stora härtkor och de skulle
 vara Danekar och än fanns det lämningar av
 befästningar på Slättbärgen och kunde
 di se de Danekarna di fick jäpa av
 en skara händer från Slättbärg även
 väl från flera bruntippande Isakkar så
 di kunde höra Danekarna tucka till
 nuvarande Albertas det kom en ny
 Dansk här och gjorde nu nästan alla
 så till Slättbärg kom aldrig hem mer än till
 man.

om Gertan Wasa blev räddad av Spindeln
helt ja aldrig hört men det står ju i bibeln
att Kung David blev räddad så när
han flydde för Saur. Gertan Odorp
hade skum på gift rej med sin så
kära Ekka Brak så hade vi nog haft
Wasa en i dag brukade min farbror
säga. På tal om Drattning Kristina
så har hon skänkt en fin skap skift
till Herrmanten här var en ägare
till Herrgården han sålde ut en hel by
som till Käländra han tyckte den låg
för nära hans domän så då blev också
den gamla kyrkan på hans område så
då reste den gamla älskade kyrkobyggnaden
den långa vägen genom vis eller härt
till Drattning Kristina och hon skänkte
ett skift av Herrskogen som de kallan

Färgata Prättarkegar Tänk vad de har
hämtat der och än i dag placeras der
Närje är så det var en fin gädda der
han blivit att undvika kyrkan
och ändå mer, att Karl XII var så stark
han ja aldrig hört utan föra ut han
var spänstig som en Krutna (och att
han var det också ryktades det om)
den som lyftade rej och härlig kunde
vara en Prins som hette Bengt
ja huskestränggen det är många tåliga
historier så det tår ja int höra med
då Karl den XV skulle reda och mäta
sin blivande Drätning och han fick
se henne på avstånd så sa han då var
en ful faen men det blev ändå så
det gick ty en gång när han hade
på Drätningsskolan en som var så

hadd en hure i omgivningerna rakt
att han var en dalg kung och att dalg
dygdemänter och han skulle vara
Nedsk vid sin Drattning och detta
fick kungen veta och då gickade
han bud till han att han skulle komma
upp till han och när han kom i parken
så träffade han en trädgårdsmästare som
han kände och denne frågade vad han
skulle här ja så han ja är bjuden upp
till kungen han var ett parre och en
kam han och kungen gick han till
mötes och så till han du går och säger
att ja är en dalg kung och då får du
säger för det är sant så säger du att ja
är ett dalg dygdemänter det får du
säger för det är också sant men så har
du rakt att ja är elak vid min hustru

men det låter du bli för det är lägn och
så fick han en fot i ändan så han
åkte ut för trappan fortan än krökt.
min gamle granne Lanna Lindas
han mindes de så kallade kungsexjutrarna
han var från Wärefjärda och vid mura-
sande Emmakada där är nu en
järnvägsbro där var då vägar på
smångshäls och där stannade kung-
sexjutrarna han mindes bäst när
Drättning Deridna två gånger åkt
der först så han så kom Länsmän
och fjärdingsmän och skulle ju hålla
rätt på folket man kan tänka att
alla var nyfikna ren kom en stor
kungsren som de kallade kätet den var
som ett litet hus ren efter kom själva
kungsnagren Länsmän skulle så

det händes många gånger alla vill ju så
nära de kunde komma och till slut de
vill ju tända rej fram första gången
hade han kunnat tända i en rök och
tag med en liten skopa och berättade ut
som till hans men det blev förbjudet
andra gången hade han små paket
och då var det bara några som fick
gå fram som Länsmannen lovade en
gammal Länsmannen som blivit invald
i Gården han fick gå fram och han berättade
så fint han kunde och han fick ett paket
och han tackade och bugade ner till jorden
och välsignade honom och så stannade han
på rej i en skarp ren när de var i stö
och det blev långt så kunde han till
och undersöka och när då emslaget
var borta så var det en ree. Enkilling

eller 32 öre men då blev han arg hade
tratt då så hade hon skulda fått sin
restanskilling mitt i synen trä
gubben som stod lite på avstånd
sa lite halpkägt då va rent rasande
så lägg karing kungen har men Drottningen
färdad ju inte synka men hon sa
hur folk skrattade oh sa till Drottningens
damm va sa han men hon fan rej så
bra oh sa han sägen en skajentasi ai
lika nackar oh inte ändrat rej ren rito
oh då nickade hon åt dem oh tyckte det
var bra en hel massa löser hade klurset
upp på ett plank utan för Gärtzinsgar
får de skulle re bra, oh kände för ena
skulle se dem, plunkat brant oh alla
samade oh vinden tag i de vidax
hjalarna oh byxor andanades inte då

hon brukade säga att de grunda så
ja tro de grunda än ja sådana dagar
var nog ett kätt folk näje utan för
dem som skulle släppa till hästen de
var ^{mer} än en häst som blev födermad
eller släpade så det var många de
gamla som värdigade järnvägen
näst för de släppte från Kungälvstrarna
i Helsing brukade de tala om denna
Drattning att en gång hade hon så
tröttnat så hon glände sin räng på
en gård här i Helsing när hon över-
natat och hon der skulle finnas kvar
då för en rika 50 år sen det var nog
sån omständigt mat nu att färdas
även för höga personer när de ändligen
kom till Helsing så hade de ren rjör
innan de kom till Frankrike.